د حضرت یوایل نبی کِتاب ـ

ماخذ انبیاء

١ ١ د مالِک خُدائ کلام چې په یوایل د فتوایل په زوئ
نازل شو.

د مُلخانو حمله

٢ اے مشرانو، دا واورئ. تاسو ټول غوږ شئ، څوک چې
په دې مُلک کښې اوسېږئ. ولې ستاسو په ژوند کښې یا
ستاسو د پلار نیکهٔ په ژوند کښې داسې څهٔ کله پېښ شوی
دی؟ ٣ دا خپل اولاد ته ووایئ، او هغوئ دې دا خپل اولاد
ته ووائی او داسې دې دا یاد تر نسلونو پورې تازه وی. ٤ د
قحطۍ د مُلخانو د لښکرو نه چې څهٔ پاتې شُو، هغه غټو
مُلخانو وخوړل، چې د غټو مُلخانو نه څهٔ پاتې شُو نو هغه وړو
مُلخانو وخوړل، او څهٔ چې د وړو مُلخانو نه پاتې شُو، نو هغه
نورو مُلخانو وخوړل. ٥ اے شرابیانو، ویښ شئ او
وژاړئ، اے مے څښونکو، تاسو ټول افسوس وکړئ، د نوؤ
میو په وجه افسوس وکړئ، ځکه چې دا ستاسو د شونډو نه
راښکلے شول. ٦ د هغوئ ټول لښکر زما په مُلک حمله
وکړه، چې طاقتور او د شمېر نه بهر دی، د هغوئ غاښونه د
زمری په شان تېرهٔ دی او د هغوئ داړې د زمرۍ په شان دی.
٧ هغوئ زما د انګورو بوټی تباه کړی دی او زما د اینځرو
ونې یې تباه کړې دی، پوستکی یې ترې نه ویستی دی او تباه
کړی یې دی، د دې څانګې یې خالی او لغړی پرېښودې دی.

۸ لکه د هغه پېغلې وژاړئ چا چې د ماتم جامې اغوستې
وى او د خپل چنغول په مرګ ژړا انګولا کوى. ۹ د غلې او
د څښلو نذرانې د مالِک خُدائ په کور کښې ختمې شوې.
هغه اِمامان ژاړى څوک چې د مالِک خُدائ په وړاندې
خِدمت کوى. ۱۰ پټى تباه شوى دى، زمکه اوچه شوه، غله
تباه شوه، انګور ضائع شُو، او د زيتُونو تېل ختم شول. ۱۱
اے زميدارانو غمژن اوسئ، اے د انګورو د باغ ماليانو، ژړا
کوئ، د غنم او د اوربشو دپاره غمژن شئ، ځکه چې د فصل
پټى تباه شوى دى. ۱۲ د انګورو بوټى اوچ شُو او د اينځرو
ونې وچې شوې، د انارو ونې، د کجورو ونې، او د سيوانو
ونې او ټولې مېوه دارې ونې وچې شوې دى. او يقيناً د خلقو
خوشحالى ورسره ورکه شوې ده. ۱۳ اے اِمامانو د ټاټ
جامې واچوئ او وژاړئ، او ماتم وکړئ تاسو څوک چې په
قربانګاه کښې خِدمت کوئ. راشئ، ټوله شپه د ټاټ په جامو
کښې تېره کړئ، تاسو څوک چې د مالِک خُدائ په حضور
کښې خِدمت کوئ. ځکه چې ستاسو د خُدائ کور د غلې او
د څښلو د نذرانو نه محروم شو. ۱۴ د مقدسې روژې نيولو
اعلان وکړئ، او د خلقو مقدسه اجتماع راوغواړئ. مشران
او د مُلک ټول خلق د مالِک خُدائ د خپل خُدائ پاک کور ته
راوغواړئ او مالِک خُدائ ته وژاړئ. ۱۵ افسوس په هغه
ورځ، ځکه چې د مالِک خُدائ هغه د قيامت ورځ رانزدې ده،
په کومه به چې قادر خُدائ تباهى راولى. ۱۶ زمونږ خوراک
زمونږ د سترګو په وړاندې غيب شو، او خندا خوشحالى
زمونږ د خُدائ پاک په کور کښې بنده شوه. ۱۷ تخم د
زمکې لاندې اوچ شو. د غلې ګودامونه خالى او وران ويجاړ
پراتهٔ دى، خمبې تشې او ماتې شوې ځکه چې تخم اوچ شوے

دے. ١٨ څاروی د لوږې نه چغې وهی، د څاروو رمې اخوا
دیخوا پرېشانه ګرځی ځکه چې د هغوئ دپاره شینکے نشته،
تر دې چې د ګډو رمې هم په تکلیف کښې دی. ١٩ اے مالِکه
خُدایه، زۀ تا ته د مدد دپاره فریاد کوم، ځکه چې اور د
څرېدو ځایونه وسوزول او لمبو د ټولو پټو ونې وسوزولې.
٢٠ تر دې چې ځنګلی ځناور هم تا ته فریاد کوی ځکه چې د
اویو نِهرونه اوچ شوی دی، او د اور لمبو په صحرا کښې
څرن ځایونه سوزولی دی.

د مالِک خُدائ د قیامت ورځ

٢ ١ په صیون کښې بیګل وغږوئ، او زما په مقدس غرۀ
د جنګ اعلان وکړئ. او د دې مُلک اوسېدونکی دې ټول د
یرې نه ولړزیږی، ځکه چې د مالِک خُدائ د قیامت ورځ
راتلونکی ده، بلکې نزدې ده. ٢ دا د تورې تیارې او غم ورځ
ده، د ګڼو ورېځو او تورو تیارو یوه ورځ ده. لکه څنګه چې د
سحر رڼا په غرونو راخورېږی داسې یو لوئ او طاقتور لښکر
راروان دے، چې داسې به نۀ پخوا چا لیدلے وی او نۀ به په
راتلونکی وخت کښې کله راشی. ٣ د هغوئ نه وړاندې اور
هر څۀ سوزوی، او د هغوئ شاته د اور لمبې روانې وی. د
هغوئ په وړاندې مُلک لکه د باغِ عدن په شان ښکلے پروت
دے. خو د هغوئ نه وروستو زمکه لکه د صحرا په شان شی
او د هغوئ نه هیڅ شے بچ نۀ پاتې کیږی. ٤ هغوئ په لیدلو
کښې د آسونو په شان ښکاری، او هغوئ د جنګی آسونو په
شان منډې وهی. ٥ د جنګی ګاډو د شور په شان هغوئ د
غرونو په څوکو په ټوپونو تېرېږی، او داسې ټسار کوی لکه

کله چې اور ګیاه سوزوی او یا لکه چې طاقتور فوج جنګ ته روان وی. ﴿۶﴾ د هغوئ په نظر کښې قومونه یره کښې دی، او د هر چا مخ د یرې نه زېړ دے. ﴿۷﴾ هغوئ لکه د جنګیالو په شان حمله کوی، او د فوجیانو په شان په دېوالونو ورخېژی. هغوئ ټول په قطار کښې سیدها ځی، او د خپلې لارې نه اخوا دیخوا نۀ اوړی. ﴿۸﴾ هغوئ یو بل له دیکې نۀ ورکوی، هر یو په خپله لاره نېغ ځی. او هغوئ د صفونو په صورت کښې د دشمن په مورچو ورننوځی. ﴿۹﴾ هغوئ په ښار باندې حملې دپاره ورغر وهی، او په دېوالونو یې په منډه وراوړی. هغوئ کورونو ته وراوړی او په کړکیانو باندې لکه د غلو په شان ورننوځی. ﴿۱۰﴾ هغوئ چې وړاندې ځی زمکه خوځیږی، آسمان لړزیږی، نمر او سپوږمۍ تیارۀ شی، او ستوری نور نۀ ځلیږی. ﴿۱۱﴾ مالِک خُدائ د خپل لښکر نه وړاندې لکه د تندر ګړزیږی. د هغۀ لښکر د شمېر نه بهر دے، او هغوئ طاقتور دی څوک چې د هغۀ حکم منی. د مالِک خُدائ د قیامت ورځ عظیمه، او سخته یروونکی ده. څوک دا برداشت کولے شی؟

د توبې ویستلو حُکم

﴿۱۲﴾ مالِک خُدائ فرمائی چې، "اوس هم تاسو سره موقع شته چې خپل ټول زړۀ سره ما ته په روژه نیولو، په ژړا او ماتم کولو سره راوګرځئ. ﴿۱۳﴾ د خپل خفګان دپاره خپلې جامې مۀ شلوئ خو د هغې په ځائ خپل زړونه وشلوئ." مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک ته راوګرځئ، ځکه چې هغه رحمان او رحیم دے، هغه زر نۀ غصه کیږی او د هغۀ مینه نۀ ختمېدونکی ده، او هغه دا غواړی چې معافی وکړی او سزا

ورنهٔ کړی. ۱۴ چا ته پته ده، کېدے شی چې هغه بدل شی او
زړهٔ يې نرم شی او د لعنت په ځائ برکت درکړی. او تاسو
لکه د مخکښې په شان د غلې او د ميو نذرانې مالِک خُدائ
خپل خُدائ پاک ته پېش کړے شئ. ۱۵ په صيون کښې
بيګل وغږوئ، د مقدسې روژې اعلان وکړئ، او خلق مقدسې
اجتماع له راوغواړئ. ۱۶ ټول خلق راغونډ کړئ، او غونډه
مقدسه کړئ، مشران، ماشومان او واړهٔ ماشومان راغونډ
کړئ. ناوې او زلمے د خپلې خپلې کوټې نه راوغواړئ. ۱۷
هغه اِمامان چې د مالِک خُدائ په حضور کښې خِدمت
کوی، هغوئ دې د خُدائ پاک د کور د ډيوډۍ او د قربانګاه
په مينځ کښې ودرېږی او ژړا دې وکړی. هغوئ دې داسې
دُعا وغواړی، "اے مالِکه خُدايه خپل خلق بچ کړه. خپل
خاص ميراث مهٔ د خندا کوه. هغوئ مهٔ پرېږده چې بې‌ايمانه
غېر مُلکيان ورپورې ټوقې وکړی څوک چې دا وائی، د بنی
اِسرائيلو خُدائ پاک هغوئ پرېښودی دی څهٔ؟"

د مالِک خُدائ جواب ورکول

۱۸ نو بيا به مالِک خُدائ په خپل مُلک غېرت وکړی، او په
خپلو خلقو باندې به مهربان شی. ۱۹ مالِک خُدائ به هغوئ
ته جواب ورکړی چې، "ګورئ، زهٔ تاسو له دومره غله دانه،
نوی مے او د زيتُونو تېل درکوم چې بسهٔ ډېر وی او پرې ماړهٔ
شئ، زهٔ به بيا هيڅکله تاسو د نورو قومونو د خندا نهٔ کړم.
۲۰ زهٔ به ستاسو نه د شمال ټول فوجيان لرې وشړم، او
هغوئ به زهٔ خوشې صحرا او وران مُلک ته وشړم. او د
هغوئ وړومبۍ دستې به مشرقی سمندر ته او وروستۍ به يې
مغربی سمندر ته وغورزوم. او د هغوئ سخا شوی لاشونو نه

به بدبوئ خېژی او په هر طرف به خوریږی. یقیناً چې مالِک
خُدائ غټ کارونه کړی دی. ۲۱ اے زمکې، مهٔ یرېږه،
خوشحالی وکړه او خوشحاله اوسه، یقیناً چې مالِک خُدائ
غټ کارونه کړی دی. ۲۲ اے ځنګلی ځناورو، مهٔ یرېږئ.
ځکه چې د صحرا د څرن زمکه راشنه کیږی. ونې به دوباره
د مېوو نه ډکې شی، بیا به د اینځرو او د انګورو بوټی ښهٔ ډېر
ډک شی. ۲۳ اے د یروشلم خلقو خوشحالی وکړئ. په
مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک کښې خوشحالی وکړئ. ځکه
چې هغهٔ په وفادارئ سره په تاسو د خزان بارانونه وکړل. هغه
په تاسو د مخکښې په شان د خزان او د سپرلی دواړو ډېر
بارانونه راوروی. ۲۴ درمندونه به بیا د غلې نه ډک شی، او
چاټۍ به د نوؤ میو او د زیتُونو د تېلو نه تر خولې پورې
ډکې شی.“ ۲۵ مالِک خُدائ فرمائی چې، ”زهٔ به تاسو ته د
نقصان شوی فصل تاوان درکړم کوم چې د قحطئ مُلخانو،
غټو مُلخانو، وړو مُلخانو او نورو مُلخانو خوړلی وُو. دا زما
لوئ لښکر وو چې ستاسو خلاف مې درلېږلے وو. ۲۶ تاسو
سره به د خوړلو دپاره هر څهٔ ډېر تېر وی ترڅو چې تاسو ښهٔ
ماړهٔ شئ، او تاسو به د مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک د نوم
شُکر ګزاری وکړئ، چا چې ستاسو دپاره معجزې کړې دی.
نو بیا به هیڅکله زما خلق ونهٔ شرمیږی. ۲۷ نو بیا به تاسو
پوهه شئ چې زهٔ د خپلو خلقو بنی اِسرائیلو په مینځ کښې یم،
او دا چې زهٔ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک یم او زما نه
بغیر بل څوک نشته. نو بیا به هیڅکله زما خلق ونهٔ شرمیږی.

مالِک خُدائ د خپل روح رالېږلو وعده کوی

۲۸ د دې ټولو کارونو کولو نه وروستو به زهٔ خپل روح په

ټولو خلقو نازل کړم. ستاسو زامن او لوڼه به نبوت کوی،
ستا مشران به خوبونه وینی، او ستاسو ځوانان به رویا ګانې
وینی. ٢٩ په دې ورځو کښې به زهٔ هم په نوکرانو سړو او
ښځو دواړو خپل روح نازل کړم. ٣٠ زهٔ به په آسمانونو او
زمکه کښې حېرانونکی نښې یعنې وینه، اور او د لوګی برجې
ښکاره کړم. ٣١ نمر به تور شی، او سپوږمۍ به لکه د وینو
تکه سره شی مخکښې د دې نه چې د مالِک خُدائ د قیامت
هغه لویه او هیبتناکه ورځ راورسیږی. ٣٢ خو هر څوک چې
د مالِک خُدائ په نوم مدد وغواړی هغه به بچ شی. او څهٔ به
په یروشلم کښې د صیون د غرهٔ نه وتښتی، لکه څنګه چې
مالِک خُدائ فرمائیلی دی، او هغوئ به په بچ شوو کسانو
کښې وی څوک چې مالِک خُدائ راغوښتی وی.

د دشمن سزا

٣ ١ نو ګورئ، په هغه ورځو او په هغه وخت کښې، کله
چې زهٔ د یهوداه او یروشلم قسمتونه بحال کړم، ٢ زهٔ به
ټول قومونه رایوځائ کړم او هغوئ به لاندې د یهوسفط وادۍ
ته راولم. هلته به زهٔ د هغوئ خلاف عدالت شروع کړم، د
خپل میراث یعنې د خپلو خلقو بنی اِسرائیلو په خاطر، ځکه
چې هغوئ زما خلق د قومونو په مینځ کښې خوارهٔ وارهٔ کړی
دی او زما مُلک یې په خپل مینځ کښې تقسیم کړے دے. ٣
هغوئ زما په غوره شوو خلقو په خپلو کښې پچه واچوله. او
هغوئ د کنجرو حاصلولو دپاره هلکان خرڅ کړل، او د میو
څښلو دپاره یې پېغلې جینکۍ خرڅې کړې. ٤ اے د صور،
او صیدا او د فلستیه ټولو علاقو، اوس تاسو سره زما خلاف

څۀ دی؟ ولې تاسو ما نه د هغه څۀ بدل اخلئ چې ما کړی
دی؟ کۀ تاسو داسې کوئ، زۀ به په تېزئ او تُندئ سره په
تاسو هغه څۀ وکړم، څۀ چې تاسو کړی وی. ۵ ځکه چې
تاسو زما سپين زر او سرۀ زر واخستل او زما قيمتی خزانې
مو خپلو مندرونو ته يوړې. ۶ تاسو د يهوداه او د يروشلم
خلق په يونانيانو خرڅ کړل او هغوئ دې د خپل مُلک نه لرې
ولېږل. ۷ ګوره زۀ به هغوئ د هغه ټولو ځايونو نه واپس
راولم په کومو کښې چې تاسو خرڅ کړی دی، او زۀ به
ستاسو په سرونو هغه څۀ راولم، کوم چې تاسو کړی دی.
۸ زۀ به ستاسو زامن او لوڼه د يهوداه په خلقو خرڅ کړم،
او هغوئ به دوئ په لرې مُلک سبائيانو باندې خرڅ کړی. ما،
مالِک خُدائ دا وفرمائيل.“ ۹ د قومونو په مينځ کښې دا
اعلان وکړئ چې د جنګ دپاره تيار شئ، خپل ټول جنګيالی
راوغواړئ، ټول جنګيالی نزدې راشئ او حمله وکړئ. ۱۰ د
خپلو قلبو د يوو نه په ټکولو تُورې جوړې کړئ او د خپلو
بوټو د قينچيانو نه نېزې جوړې کړئ. کمزورے دې هم ووائی
چې، ”زۀ تکړه يم.“ ۱۱ اے ټولو قومونو د هر طرف نه زر تر
زره راشئ، او په وادئ کښې راټول شئ. اے مالِکه خُدايه،
اوس خپل لښکر راوغواړه. ۱۲ قومونه دې راپاڅی، هغوئ
دې د يهوسفط وادئ ته لاړ شی. هلته به زۀ مالِک خُدائ
ناست يم، چې د ګېرچاپېره ټولو قومونو عدالت وکړم. ۱۳ د
هغوئ بدکاری ډېره لويه ده، لور وچلوئ ځکه چې فصل پوخ
شوے دے. راشئ، انګور د پښو لاندې چخنې کړئ ځکه چې
د انګورو لنګرئ ډکه ده. او د ذخيره کولو چاټئ تر خولې ډکه
ده. ۱۴ په زرګونو زرګونو خلق د عدالت په وادئ کښې دی.
ځکه چې د عدالت په وادئ کښې د مالِک خُدائ د قيامت

ورځ رانزدې ده. ١٥ نمر او سپوږمۍ به تور شی، او ستوری
به نور نۀ ځليږی. ١٦ مالِک خُدائ به د صيون نه
وغړمبيږی، او د يروشلم نه به لکه د زمری وغوريږی، آسمان
او زمکه به ولړزيږی. خو مالِک خُدائ به د خپلو خلقو بنی
اِسرائيلو دپاره د پناه ځائ او مضبوطه قلعه وی.

د خُدائ پاک د خلقو دپاره برکت

١٧ ”نو بيا به تاسو ته پته ولګی چې زۀ، مالِک خُدائ ستاسو
خُدائ پاک، په خپل مقدس غر صيون کښې اوسيږم. يروشلم
به مقدس وی، او د پردی وطن لښکر به بيا هيڅکله هغه فتح
نۀ کړی. ١٨ په هغه ورځ به د غرونو نه نوی مے څڅيږی، او
غونډو نه به پئ بهيږی، او د يهوداه ټولو ولو کښې به ډيرې
اوبۀ روانې وی، او د مالِک خُدائ د کور نه به يوه چينه
بهيږی چې د کيکر وادی به اوبۀ کوی. ١٩ خو مِصر به
وران ويجاړ شی، او ادوم به بيابان شی، ځکه چې هغوئ د
يهوداه په خلقو ظلم وکړو، او هم د هغوئ په خپل مُلک کښې
يې بې‌ګناه خلق ووژل. ٢٠ خو يهوداه به د تل دپاره آباد وی،
او يروشلم به تر ټولو نسلونو قائم پاتې شی. ٢١ زۀ به د
هغوئ د قتلونو بدل اخلم کوم چې تر اوسه پورې ما نۀ دے
اخستے. ځکه چې مالِک خُدائ په صيون کښې اوسيږی.“

pashtobibles.org © يوسفزی ٢٠١٩